

Artsen die niet eens een diagnose van een ziekte kunnen stellen, wenden een aandoening voor om een toxicomanie met partydrugs onder een opiumwetgeving te kunnen instellen.

In de praktijk stellen artsen de diagnose ADHD na een voorafgaande 'diagnose' door de scholen, maatschappelijke werkers of belangenverenigingen, omdat daaraan geld en subsidies kan verdiend worden.

De optelling van gedragskenmerken, die een normaal kindergedrag beschrijven, is geen neurobiologische aandoening.

(Nederlandse Reclame Code Commissie – 06/08/2002 – die de Nederlandse Hersenstichting verbood om in advertenties te beweren dat een psychiatrische diagnose van ADHD neerkomt op een neurobiologische ziekte of een hersendisfunctie, omdat dit als misleidende reclame wordt aangezien).

Immers, om commerciële redenen, heeft DSM een aandoening alleen maar bij handopsteking VERMOED ("presume"!!!) (een meerderheid van de stemmers had financiële bindingen met healthcare).

Tot op vandaag heeft nog niemand dit vermoeden wetenschappelijk of medisch bevestigd.

Intussen ontstond een wereldwijde epidemie, omdat proefdoserings psychotica als doping, de score van normaal gedrag handig kunnen opdrijven.

In de meeste landen is het artsen verboden om een toxicomanie in te stellen zonder dat daarvoor een medische reden wordt aangetoond.

Bij ADHD of GPOS (geprojecteerd Pedagogisch Onmacht Syndroom) stellen de artsen geen diagnose van een aandoening, maar misbruikt men de status om als naamlener de wetgeving te omzeilen, waarmee kinderen op vraag van de omgeving een toxicomanie kunnen opgedrongen worden.

Nu blijkt dat de cocaïne- en amfetamineproducten waarmee in hoge doseringen tot dwangmatig psychotisch gedrogeerd wordt, steeds met antipsychotica worden gecorrigeerd en dat echte aandoeningen als pulmonaire hypertensies en vroege ouderdomsverschijnselen ontstaan, kan de vraag gesteld worden of de naamleners ook de verantwoordelijkheid zullen opnemen voor de ellende die ze hebben veroorzaakt door lichtzinnig een nepdiagnose van medisch ongeschoolden over te nemen.

Het is kafkaïens onbegrijpelijk dat zelfs universiteiten, orden van geneesheren en overheden het vermoeden van een aandoening als een voorwendsel aanvaarden om toxicomaniëen in te stellen, die met neuroleptica moeten gecorrigeerd worden, dodelijk kunnen aflopen en op termijn vasculaire Alzheimers zullen veroorzaken.

Wie stopt die gekte?

Wanneer stopt die criminele hypocrisie?

Durft een echte arts een collega die diagnosen alleen maar VEINST om te kunnen dealen, uitschot noemen of een nestbevuiler?

Apotheker Fernand Haesbrouck, 3 oktober 2010